

ประโยค ๑-๒
แปล มครเป็นไทย
สอบ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

แปล โดยพยัญชนะ

๑. สตุถา หิ ปวตตติตปวธรรมจโก ราชคหํ คนฺตฺวา เวฬุวเน วิหรนฺโต ปุตฺตํ เม
 อาเนตฺวา ทสฺเสถาติ สฺุทฺโธทนมหาราเชน เปลิตานํ สหสฺสสทสฺสปริวารานํ ทสนนํ พุตฺตานํ
 สพุพปจฺฉโต คนฺตฺวา อรหตฺตํ ปตฺเตน กาทฺุทายิตฺเตเรน อาคมณกาลํ ฅตฺวา สฺุฏฺฐิมตฺตาย
 คาถาย มคฺควณฺณํ วนฺณณตฺวา วิสตีสทสฺสชินาสวปริวฺโต กปิลวตฺตฺปุริ นีโต ฅาติสมาคเม
 โปกฺขรราชสฺสํ อตฺตฺวปฺตฺตี กตฺวา มหาเวสฺสณฺตรชาตํ กเถตฺวา ปุณฺทิวเส ปิณฺฑาย ปวิฏฺฐโ
 อุตฺตฺวิฏฺฐเ นปฺปมฺชเชยฺยาติ คาถาย ปิตฺรํ โสตาปตฺติผล เปติฏฺฐาเปตฺวา ฅมฺมณฺจเร สฺุจฺริตฺนติ
 คาถาย มหาปชาปตี โคตฺมี โสตาปตฺติผล ราชานณฺจ สกทาคามิผล เปติฏฺฐาเปสิ ฯ
 ภตฺตกิจฺจปรีโยสาเน ปน ราชูลมาตฺตฺกณฺถํ นิสฺสาย จนฺทกิณฺนรีชาตํ กเถตฺวา ตโต
 ตตฺติยทิวเส นนฺทกฺุมารสฺส อภิเสกเคทฺทปฺเวสนวิวาทมฺงฺคเลสุ วัตตมาเนสุ ปิณฺฑาย ปวิสิตฺวา
 นนฺทกฺุมารสฺส หตฺถเ ปตฺตํ ทตฺวา มงฺคลํ วัตฺวา อฏฺฐายาสนา ปกฺกมฺนฺโต นนฺทกฺุมารสฺส
 หตฺถโต ปตฺตํ น คณฺหิ ฯ โสปี ตถาคตฺตการเวเน ปตฺตํ โว ภาเนต คณฺหธาติ วัตตํ นาสกฺขิ ฯ
 เอวํ ปน จินฺตฺสิ โสปาณเสีเส ปตฺตํ คณฺหิสฺสตีติ ฯ สตุถา ตสฺมีปิ จาเน น คณฺหิ ฯ อิตโร
 โสปาณปาหฺมุเล คณฺหิสฺสตีติ จินฺตฺสิ ฯ สตุถา ตตฺถาปิ น คณฺหิ ฯ (ฅมฺมปทฺฐจกถาย
 ปจฺจโม ภาโค/หน้า ๑๐๕ - ๑๐๖)

แปล โดยอรรถ

๒. อานนทเหตุเถโร กิร วิสวสสสติกกาลे อายุสงขารัง โอโลเกนโต ปริกฤษณภาว
 ฅตฺวา อิตฺต สุตตเม ทิวเส ปรีนุพพายีสสามีติ आरोजेत्ति ๑ ตํ ปวตฺตี สุตฺวา โรหิตินฺนทียา
 อุภยตีรวาสีเกสุ มนุสฺเสสุ โอริมตีรวาสีกา มยํ เถรสฺส พหุปกการา อมฺหากํ สนฺตีกะ
 ปรีนุพพายีสสตีติ วทีสฺสุ ๑ ปาริมตีรวาสีกา มยํ เถรสฺส พหุปกการา อมฺหากํ สนฺตีกะ
 ปรีนุพพายีสสตีติ เถโร เตสํ วจนํ สุตฺวา อุภยตีรวาสีโนปิ มยฺหํ อุปการกา ว อิเม นาม
 อนุปกการาติ น สกฺกา วตฺตุํ สจาทํ โอริมตีเร ปรีนุพพายีสสามี ปาริมตีรวาสีโน
 ชาติคฺคหณตฺถํ เตหิ สหฺฐี กถํ กริสฺสนฺตฺติ สเจ ปาริมตีเร ปรีนุพพายีสสามี โอริมตีรวาสีโน
 ตถา กริสฺสนฺตฺติ กถโห อุปฺปชฺชมาโนปิ มํ นิสฺสาเยว อุปฺปชฺชิสฺสตี วุสฺสมมาโนปิ มํ
 นิสฺสาเยว วุสฺสมิสฺสตีติ จินฺเตตฺวา โอริมตีรวาสีโนปิ มยฺหํ อุปการกา ปาริมตีรวาสีโนปิ
 มยฺหํ อุปการกา อนุปกการโก นาม นตฺถิ โอริมตีรวาสีโน โอริมตีเรเยว สนฺนิปตฺนตฺ
 ปาริมตีรวาสีโน ปาริมตีเรเยวาติ อาท ๑ ตโต สุตตเม ทิวเส มชฺชเณ นทียา
 สุตตตาลปฺปมาเณ อากาเส ปลฺลงฺเกน นิสีทิตฺวา มหาชนฺสฺส ฐมฺมํ กเถตฺวา มม สรีรํ
 มชฺชเณ ภิชฺชิตฺวา เอโก ภาโค โอริมตีเร ปตฺตุ เอโก ปาริมตีเรติ อธิฏฺฐาย ยถา นิสฺสนฺโน ว
 เตโชชาติํ สมาเป็นฺชชฺช ๑ อคฺคิชาลา อุฏฺฐทีสฺสุ ๑ สรีรํ มชฺชเณ ภิชฺชิตฺวา เอโก ภาโค โอริมตีเร
 ปติ เอโก ปาริมตีเร ๑ มหาชนฺโน ปรีเทวิ ๑ ปจวีอุทฺทริยนสฺสทโห วิย आरोहनสฺสทโห
 อโหสิ สุตฺถุ ปรีนุพพานे आरोहनสฺสทโหปี การุญฺณตโร ๑ (ชมมปทฏฺฐกถาย ตติโย
 ภาโค/หน้า ๑๘๖ - ๑๘๗)

— ❖ ❖ ❖ —
 ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที.

คิดแล้วอย่างนี้ว่า อ.พระศาสดา จักทรงรับซึ่งบาตร ที่หิ้วแห่งบันได ดังนี้ ฯ อ.พระศาสดา ไม่ทรงรับแล้ว ในที่เมื่อนั้น ฯ อ.พระกุมารพระนามว่านันทะนอกนี้ คิดแล้วว่า อ.พระศาสดา จักทรงรับที่ใกล้แห่งเชิงแห่งบันได ดังนี้ ฯ อ.พระศาสดา ไม่ทรงรับแล้วเมื่อนั้น ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. ดังได้สดับมา พระอนนทเถระ เมื่อตรวจดูอายุสังขาร ในกาลที่ตนมีอายุได้ ๑๒๐ ปี ทราบว่าอายุหมดสิ้นแล้ว จึงแจ้งว่า เราจักปรินิพพานในวันที่ ๗ แต่วันนี้ไป ฯ เพราะได้ยินชำนัน บรรดามนุษย์ผู้อยู่สองริมฝั่งแม่น้ำโรหิณี พวกที่อยู่ฝั่งนี้ ต่างก็พูดว่า พวกเรา มีอุปการะมากแก่พระเถระ พระเถระจักปรินิพพานในสำนักของพวกเรา ฯ พวกที่อยู่ฝั่งโน้น ก็พูดว่า พวกเราก็มีอุปการะมากแก่พระเถระ พระเถระจักปรินิพพานในสำนักของพวกเรา ฯ พระเถระฟังถ้อยคำของชนเหล่านั้นแล้ว คิดว่า แม้พวกเราที่อยู่ทั้งสองฝั่ง ต่างก็มีอุปการะแก่เราทั้งนั้น เราไม่อาจจะพูดว่า ชื่อว่าชนเหล่านี้ ไม่มีอุปการะ ได้ ถ้าเราจักปรินิพพานที่ฝั่งนี้ พวกที่อยู่ฝั่งโน้น จักทำการทะเลาะกับพวกที่อยู่ฝั่งนี้เหล่านั้น เพื่อจะเอาพระธาตุ ถ้าเราจักปรินิพพานที่อยู่ฝั่งโน้น พวกที่อยู่ฝั่งนี้ ก็จักกระทำเช่นเดียวกัน ความทะเลาะ แม้เมื่อเกิดขึ้น ก็จักอาศัยเรานั้นแหละเกิดขึ้น แม้เมื่อจะสงบ ก็จักอาศัยเราเช่นกัน สงบได้ ดังนี้ จึงกล่าวว่า ทั้งพวกที่ฝั่งนี้ ก็มีอุปการะแก่เรา ทั้งพวกที่อยู่ฝั่งโน้น ก็มีอุปการะแก่เรา ชื่อว่า บุคคลผู้ไม่มีอุปการะ ไม่มี พวกที่อยู่ฝั่งนี้ จงชุมนุมกันที่ฝั่งนี้แหละ พวกที่อยู่ฝั่งโน้น จงชุมนุมกันที่ฝั่งโน้นนั่นแหละ ฯ ในวันที่ ๗ จากวันนั้น พระเถระนั่งขัดสมาธิกลางอากาศ สูง ๗ ชั่วโมงกลางแม่น้ำ กล่าวธรรมแก่มหาชน แล้วอธิษฐานว่า ขอให้สรีระของเราแตกในท่ามกลาง ส่วนหนึ่งจงตกฝั่งนี้ ส่วนหนึ่งจงตกฝั่งโน้น นิ่งอยู่ดังเดิมนั่นแหละ เข้าฉานมีเตโชธาตุเป็นอารมณ์ ฯ เปลวไฟ ดั้งขึ้นแล้ว ฯ สรีระแตกแล้ว ในท่ามกลาง ส่วนหนึ่งตกฝั่งนี้ ส่วนหนึ่ง ตกฝั่งโน้น ฯ มหาชน คร่ำครวญแล้ว ฯ เสียงร้องไห้ได้เป็นประหนึ่งเสียงแผ่นดินทรุด น่าเสียดใจกว่า แมกว่าเสียงร้องไห้ในวันปรินิพพานแห่งพระศาสดา ฯ

พระเทพมุนี ธรรมรัตโน วัดปากน้ำ
สนามหลวงแผนกบาลี

เฉลย.
ตรวจแก้.